

รวมเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง ของ แพรพลอย วันช : สัมพันธภาพที่โดดเด่นของตัวละคร
A Collection of 24 Hours of Short Stories by Praeploy Wanut :
Outstanding Relationships of Characters

บิสมิลลา พันสกุล¹ มาโนช ดินลานสกุล² และปรียากรณ์ ชูแก้ว³

Bismilla Pansakul⁴, Manosh Dinlansakun⁵, and Pariyakorn Chukaew⁶

(Received: 27 August 2021; Revised: 20 February 2022; Accepted: 14 June 2022)

บทคัดย่อ

บทความวิชาการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสัมพันธภาพที่โดดเด่นของตัวละคร จากเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง ของ แพรพลอย วันช ผ่านทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเบื้องต้น (Fundamental Interpersonal Relationship Orientation ; FIRO) ของ ชูทซ์ ซึ่งแบ่งความต้องการพื้นฐานของบุคคลออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ 1. ความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Inclusion) 2. ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) 3. ความต้องการความรักใคร่ชอบพอบ (Affection) ซึ่งลักษณะความต้องการความรักใคร่ชอบพอบ (Affection) เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีของตัวละครมากที่สุด แต่ลักษณะความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) เป็นสิ่งที่ทำลายสัมพันธภาพของตัวละคร ในขณะที่ความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Inclusion) ส่งผลให้สัมพันธภาพของตัวละครเป็นไปอย่างตึงเครียด และต้องผลักดันให้ตนเองเป็นที่ยอมรับในที่สุด

คำสำคัญ: รวมเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง สัมพันธภาพ ตัวละคร

Abstract

The objective of the academic article is to examine the distinctive relationship of the characters from all twenty-four-hour short stories of Praeploy Wanat through Fundamental Interpersonal Relationship Orientation theory, introduced by William Schutz. This theory divides the basic individual needs into 3 types which are inclusion, control, and affection. The result of the study is found that an affection figure is the most effective approach to build the relationship of the characters between one another. Meanwhile, a control figure is a leading factor to destroy a relationship. Additionally, the inclusion figure affects tension in the relationship and forces characters to be accepted by others.

Keywords: A collection of 24 hours of Short Stories, Relationship, Characters

¹ นิสิตปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

⁴ Undergraduate student, Department of Thai Language, Faculty of Education, Thaksin University

⁵ Lecturer, Department of Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

⁶ Lecturer, Department of Thai Language, Faculty of Humanities and Social Sciences, Thaksin University

บทนำ

เรื่องสั้นเป็นวรรณกรรมที่สะท้อนยุคสมัยได้อย่างชัดเจน สามารถเสนอปัญหาในสังคมได้อย่างรวดเร็ว เนื่องจากลักษณะของเรื่องสั้นแตกต่างไปจากวรรณกรรมประเภทอื่น ๆ คือ เนื้อหาสั้น กระชับและสามารถสื่อแนวคิดได้ตรงประเด็น ดังที่ ธเนศ อาภรณ์สุวรรณ (2530) กล่าวไว้ว่า พลังของเรื่องสั้นสามารถสื่อเนื้อหาทางสังคม ทั้งที่เป็นตัวสะท้อนถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกของผู้คนในยุคสมัยหนึ่งและเสนอให้เห็นถึงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมืองของสังคมในยุคสมัยนั้น สอดคล้องกับ รัญจวน อินทรกำแหง (2539) ที่กล่าวว่า เรื่องสั้น (Short Story) เป็นวรรณกรรมบันเทิงคดีรูปแบบหนึ่ง ซึ่งเขียนขึ้นจากความคิด ประสบการณ์ และจินตนาการของผู้เขียนและสังคม เรื่องสั้นที่ดีจะมีแนวคิดและอุดมคติของผู้เขียนแฝงอยู่ในถ้อยคำ เป็นเหมือนกระจกที่สะท้อนสภาพของสังคมในแต่ละยุคสมัย

สังคมสามารถสร้างสัมพันธภาพให้เกิดขึ้น ไม่ว่าจะจะเป็นความสัมพันธ์ในรูปแบบใด ล้วนดำเนินไปผ่านมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้สร้าง จึงกล่าวได้ว่า สัมพันธภาพ หมายถึง ความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล อันจะทำให้เกิดความรัก ความนับถือ และความร่วมมือ หรืออีกความหมายหนึ่งคือ การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข เพราะมนุษย์ไม่สามารถอยู่อย่างโดดเดี่ยวตามลำพังได้ จำเป็นต้องอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคม เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ดังที่ชุกติมา ปัญญาพิณิจนุกร และ เทียนทอง ทหาระบุตร (2562) กล่าวว่า การสร้างสัมพันธภาพ คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตั้งแต่ 2 คน ขึ้นไป ซึ่งลักษณะประจำตัวของบุคคลจะมีผลกระทบต่อความคิด และการกระทำของอีกฝ่ายทันที ได้แก่ การรับรู้ผลกระทบต่อสิ่งที่มา การแสดงออกที่ผ่านกระบวนการคิด และรูปแบบที่คิดว่าเหมาะสมที่สุด และความต้องการมีสัมพันธภาพระหว่างกันจากหลายสาเหตุเริ่มจากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งก่อน หรือเป็นความต้องการที่ตรงกันของทั้งสองฝ่าย เช่น ต้องการลดความวิตกกังวล ความกลัว ขอรับความช่วยเหลือ

รวมเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง ผลงานของแพรวพลอย วณิช ได้นำเสนอสัมพันธภาพของคนในสังคมซึ่งดำเนินไปตามกาลเวลาตามสถานะและบทบาทหน้าที่ของตนเองภายในระยะเวลาที่เท่ากัน ซึ่งเวลา 24 ชั่วโมงสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมต่างกันอย่างลึกซึ้ง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ความสัมพันธ์ระหว่างหมอมและคนไข้ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีและภรรยา เป็นต้น จะเห็นได้ว่า สังคมมนุษย์มีความสัมพันธ์ที่หลากหลาย ดังที่ ชลธิแวน (อ้างถึงในศรีเรือน แก้วกังวาล, 2554) ให้ความหมายของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลไว้ว่า สัมพันธภาพระหว่างบุคคล หมายถึง การมีปฏิสัมพันธ์กับสังคมของมนุษย์มีลักษณะไม่คงตัว มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ส่งผลให้บุคคลมีความเข้มแข็งหรืออ่อนแอ ซึ่งการใกล้ชิดระหว่างบุคคลทำให้มนุษย์มีความแข็งแกร่งและมั่นคง

“สัมพันธภาพที่โดดเด่นของตัวละคร” จากรวมเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง ของ แพรวพลอย วณิช มีการกล่าวถึงความสัมพันธ์ในรูปแบบที่ต่างกัน ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่หลากหลายชวนให้อ่านติดตาม รวมไปถึงนัยสำคัญของชื่อเรื่องที่มีความน่าสนใจ โดยเรื่องสั้นแต่ละเรื่องจะมีทั้งความสัมพันธ์ที่ดีและไม่ดี อีกทั้งยังสะท้อนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งรวมเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง ของ แพรวพลอย วณิช มีความสอดคล้องกับทฤษฎีของ ชุกทซ์ (อ้างถึงในภาสกร ศิริพัฒนานนท์, 2545) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะสัมพันธภาพระหว่างบุคคลและได้สร้างเป็นทฤษฎีทิศทางสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเบื้องต้น (Fundamental Interpersonal Relationship Orientation ; FIRO) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อธิบายพฤติกรรมระหว่างบุคคลในความหมายของการเข้ากันได้ของบุคคล โดยธรรมชาติสังคมของมนุษย์ต้องการการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ ซึ่งความต้องการนี้เป็นความจำเป็นขั้นพื้นฐาน เช่นเดียวกับความต้องการทางสรีระ การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เป็นความสัมพันธ์อันก่อให้เกิดความพึงพอใจ โดยรูปแบบของลักษณะสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเบื้องต้น มีข้อตกลงของทฤษฎีที่ว่า มนุษย์ต้องการมนุษย์ (people need people) เนื่องจากมนุษย์ทุกคนอยู่ในสังคม จึงต้องมีการปรับตัวให้เข้ากันได้กับเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อม

แพรวพลอย วณิช ค้นพบว่างานเขียนแนวเพื่อชีวิต คือแนวที่เธอเขียนได้ดีและประสบความสำเร็จจากการส่งเรื่องสั้น “พิชซ่า” เข้าประกวดรางวัลกนกพงศ์ สงสมพันธุ์ ประจำปี 2562 จนได้รับรางวัลรองชนะเลิศ ซึ่งเป็นเรื่องสั้นที่กล่าวถึงสัมพันธภาพ

ได้อย่างเด่นชัด ดังนั้นรวมเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง จึงปรากฏเรื่องสั้น “พิชชา” รวมอยู่ด้วย (นายแวนลีชา : ออนไลน์) นอกจากนี้สัมพันธภาพของตัวละคร ส่งผลให้วรรณกรรมมีความโดดเด่น น่าติดตาม เนื่องจากเป็นความสัมพันธ์ที่สะท้อนสภาพของคนในสังคมได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น จากเรื่องสั้น 5 เรื่องจาก 14 เรื่อง ได้แก่ สเติก บังเหียน ตึกแก แผลสีเทา และซูชิชิ้นสุดท้าย เพื่อให้ทราบถึงลักษณะของสัมพันธภาพระหว่างตัวละครที่มีส่วนทำให้วรรณกรรมน่าสนใจ

การศึกษาสัมพันธภาพที่โดดเด่นของตัวละคร จากรวมเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง

รวมเรื่องสั้น 24 ชั่วโมง ของ แพรพลอย วนิช มีความโดดเด่นในการบอกเล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของคนในสังคมผ่านตัวละคร ซึ่งผู้ศึกษาได้วิเคราะห์สัมพันธภาพของตัวละครผ่านทฤษฎีทิศทางสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเบื้องต้น (Fundamental Interpersonal Relationship Orientation ; FIRO) โดยทฤษฎีดังกล่าวมีผลมาจากความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ 1. ความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Inclusion) 2. ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) 3. ความต้องการความรักใคร่ชอบพอ (Affection) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Inclusion)

ความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Inclusion) หมายถึง ความต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับว่าตนเป็นคนในกลุ่มเดียวกัน และต้องการมีความสัมพันธ์กับผู้อื่น ดังนั้นบุคคลจะแสดงพฤติกรรมให้เป็นที่ดึงดูดความสนใจ โดยพยายามสร้างชื่อเสียง ทำตนเป็นที่ยอมรับนับถือ และมีเกียรติ เป็นต้น (ซูทซ์, อังถึงในภาสกร ศิระพัฒนานนท์, 2545)

เรื่องสั้นเรื่อง “สเติก” กล่าวถึงความสัมพันธ์ของหญิงสาวคนหนึ่ง ซึ่งเป็นสาวสวยที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม จึงได้แต่งงานได้เป็นดาราดี และคบหากับหนุ่มไฮโซ เธอมักเปรียบเทียบสัดส่วนของตนเองกับสเติกซึ่งเธอมักบอกว่าตัวเองคือ สเติกชั้นยอด รูปร่างหน้าตาของเธอคือจุดขายที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้อื่นได้ เธอจึงพยายามสร้างชื่อเสียงและรักษากระแสอยู่เสมอ ความว่า

“ความรู้สึกภาคภูมิใจฉวยขึ้น เมื่อหนูเท่านั้นพาก้าวฉวยขึ้นเวที ทรวงอกงามกำลังดีของเธอเคลื่อนไหวอย่างอ่อนคลาญแกมเร่งเร้า ขณะดนตรีจังหวะคึกคักแผดเสียงขึ้นเรื่อย ๆ เสียงกรี๊ดสนั่นฮอลล์ ประสานรับแสงแฟลชจวบวาบทั้งจากกล้องถ่ายรูปและโทรศัพท์มือถือ ซึ่งทำหน้าที่ของมันอย่างต่อเนื่องและไม่มีที่ท่าจะเลิกง่าย ๆ เธอไม่แน่ใจว่าแฟนคลับส่งเสียงกรี๊ดร้องอะไรกันแน่ ระหว่างเสียงร้องชมชัด กับลีลาการเต้นที่สื่อลงความเห็นว่าไร้ที่ติ แต่ไม่ว่าจะเป็นอย่างไรเธอก็อดภาคภูมิใจไม่ได้”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 182)

จากข้อความเห็นได้ว่า เธอมักแสดงพฤติกรรมที่ดึงดูดความสนใจของผู้อื่น เนื่องจากเธอต้องการเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม นอกจากนี้เธอและผู้จัดการส่วนตัวใส่ใจกระแสสังคมที่พุ่งถึงเธอเสมอ ซึ่งทั้งสองพยายามสร้างภาพจำให้ดูดีเพื่อลบเลือนเรื่องไม่ดีที่เคยกระทำไว้ ดังข้อความต่อไปนี้

“ไปวัดแล้วอัปรูปลงเฟซบุ๊ก ลงอินสตาแกรมให้แฟน ๆ ดูไง” ผู้จัดการว่า

“สื่อจะได้เพล่า ๆ ขุดเรื่องเก่า ๆ ที่เธอไปกินข้าวกับผู้ใหญ่ที่ต่างประเทศมาแฉล่ะ”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 183)

ข้อความดังกล่าว สื่อให้เห็นว่า ฐานแฟนคลับและสื่อคือสิ่งที่ดาราสาวและผู้จัดการให้ความสำคัญ เนื่องจากเป็นสิ่งที่กำหนดอนาคตในวงการบันเทิงของเธอ นอกจากนี้ แฟนหนุ่มของเธอก็มีฐานะ หน้าตาทางสังคมที่ดีกว่าเธอมาก เธอจึงพยายาม

ทำทุกอย่างให้ตนเองเทียบชั้นได้โดยไม่เสียเปรียบและไม่ให้นามสกุลอันสูงส่งของแพนหนุ่มสามารถยื่นเหนือเธอได้ ดังข้อความต่อไปนี้

“เธอจ้องหน้าผู้จัดการ เท่านั้นแหละเขารีบแจ้นกตสายออก ก่อนรายงานว่าทางโน้นดูหัวเสียไปเหมือนกันแต่ก็รับปากว่าจะไปรับ เธอยิ้มมุมปากอย่างมีชัย ต่อให้เขาเป็นลูกท่านหลานเธอ เมื่อเทียบชั้นกันแล้วฐานะชาติตระกูลดีกว่า แต่ไม่ได้หมายความว่านามสกุลชั้นสูงของเขาจะยื่นเหยียบอยู่เหนือเธอได้ ในเมื่อวันนี้เธอคือนางเอกเบอร์ต้นของช่อง วันหนึ่ง ๆ หากเงินได้ตั้งเท่าไร่ ปรากฏตัวในงานอีเวนต์ชั่ววอมงเดียวรับค่าจ้างเป็นเลขถึงหกหลัก”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 185)

เรื่องสั้นเรื่อง “สเด็ก” สะท้อนให้เห็น พื้นฐานความต้องการของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพ คือ ความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Inclusion) เป็นความสัมพันธ์ที่ถูกพูดถึงอยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะเหล่าดารา นักแสดงที่มีชื่อเสียง ซึ่งความสัมพันธ์ในลักษณะดังกล่าวจะปรากฏในข่าวบันเทิงต่าง ๆ โดยเรื่องสั้นเรื่อง “สเด็ก” เป็นการสะท้อนมุมมองของหญิงสาวที่ต้องการเป็นที่เคารพนับถือ จึงผลักดันตนเองสู่เป้าหมายได้สำเร็จ ด้วยการไต่เต้าเพื่อให้ได้สิ่งที่ตนต้องการ เธอพยายามรักษาหน้าตาชื่อเสียงของเธอเสมอแต่ท้ายที่สุดสิ่งเหล่านั้นที่เธอได้มา เช่น รถ กระเป๋า เงินทอง เสื้อผ้า เมื่อเธอจากโลกนี้ไปก็ไม่สามารถนำอะไรติดตัวไปได้สักอย่าง หลงเหลือแค่ความสัมพันธ์ที่เธอเคยสร้างไว้ อยู่ในความทรงจำของคนที่ยังมีชีวิต ด้วยตอนจบของเรื่องสั้นเป็นการตอกย้ำถึงการมีอยู่ของความสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี เรื่องสั้น “สเด็ก” จึงแสดงให้เห็นถึงสัมพันธภาพของตัวละครได้อย่างเข้มข้น

2. ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control)

ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) หมายถึง กระบวนการตัดสินใจของบุคคลที่ต้องการมีอิทธิพลและมีอำนาจเหนือผู้อื่น ดังนั้นบุคคลที่ต้องการควบคุมผู้อื่นจะพยายามแสดงความสามารถของตนเองพร้อมกับการแสดงการต่อต้านและปฏิเสธการคุกคาม (ซุทซ์, อ้างถึงใน ภาสกร ศิระพัฒนานนท์, 2545)

เรื่องสั้นเรื่อง “บังเหียน” กล่าวถึงความสัมพันธ์ของชายหญิงคู่หนึ่ง คือ นุ่นและหนู ทั้งสองคนรู้จักกันผ่านการ ทำงาน โดยนุ่นทำงานลิอบบี้ซิสต์ ส่วนหนูเป็นนักลงทุน แต่ความสัมพันธ์ของนุ่นและหนูเป็นเพียงเพื่อนร่วมงานเท่านั้นจนกระทั่งวันหนึ่งหนูตัดสินใจทักหานุ่นพร้อมบอกนุ่นว่าอยากทำความรู้จักกันมากขึ้น ซึ่งหนูได้เสนอให้หนูเล่นเกมเพื่อตอบสนองความต้องการของนุ่น ซึ่งทั้งคู่มีเวลาเล่นเกมคนละยี่สิบสี่ชั่วโมงเท่านั้น โดยมีกติกาว่าหากใครสามารถควบคุมอีกฝ่ายได้ถือว่าเป็นผู้ชนะ ความว่า

“ระหว่างเรา ใครจะควบคุมใคร”

เธอหัวเราะอย่างถือไฟเหนือกว่า ยี่สิบสี่ชั่วโมงมากไปด้วยซ้ำ ไม่ต้องเดาก็รู้ว่าเกมนี้ใครคือผู้ชนะ ที่แท้เขาก็ไม่ต่างจากคนอื่น คงคิดจะล่อเธอไปทำสนุกเท่านั้น

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 42-43)

คำกล่าวของนุ่นแสดงให้เห็นถึงการวางอำนาจ และคิดว่าตนเองสามารถควบคุมหนูได้อย่างแน่นอน โดยนุ่นพยายามแสดงท่าทีเพื่อข่มขู่หนูให้ตะต้องตัวเธอ เพื่อให้หนูเป็นฝ่ายแพ้ ดังข้อความต่อไปนี้

“เธอหมุนตัวกลับมาเผชิญหน้า เปลื้องเสื้อคลุมออกช้า ๆ จนเหลือแต่ ‘ชุดนุ่งน้อย’ สีขาวที่สวมอยู่ วาดมือโอบรอบคอเขา เบียดกายในสภาพกึ่งเบียดกึ่งแห้งเข้าหากันอย่างนุ่มนวลกลมเง็งเข้าด้วยความมั่นใจว่าจากนี้เขาจะเป็นฝ่ายถูกควบคุมบ้าง”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 47)

พฤติกรรมของนุ่นคือการแสดงออกถึงความต้องการมีอำนาจควบคุม กล่าวคือ นุ่นต้องการปิดเกมนี้ให้รวดเร็วที่สุดและต้องการเป็นผู้ชนะ จึงพยายามแสดงท่าทีให้อีกฝ่ายอยู่ใต้อาณัติของตนเอง แต่คนกลับแสดงการต่อต้านและปฏิเสธการคุกคามดังกล่าวเพราะคนก็ต้องการเป็นฝ่ายควบคุมนุ่นเช่นกัน ดังข้อความต่อไปนี้

“เกมจบแล้ว” เขาปลดตัวออกจากการเกาะกุม เหยี่ยว ๆ หากชด้อยชดค่า
 “ที่ผ่านมาเราไม่เคยคุยกันเรื่องอื่นนอกจากเรื่องงาน แต่ผมกลับรู้เรื่องส่วนตัวของคุณทุกอย่าง ผ่านสิ่งที่คุณโพสต์แต่ละวัน แต่ละชั่วโมง แต่ละนาที”
 เขามองตาเธอนิ่ง เหยี่ยวเรียบแต่เฉียบขาด
 “สำหรับผู้แพ้ นอกจากชุดว่ายน้ำที่สวมอยู่ คุณมีเวลาสิบนาที รื้อทุกอย่างในบ้านหลังนี้ที่จะห่อหุ้มกายแล้วเดินจากไป”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 47-49)

เรื่องสั้นเรื่อง “บังเหียน” แพรพลอยได้ถ่ายทอดความสัมพันธ์ของนุ่นและคนซึ่งสอดคล้องกับพื้นฐานที่ส่งผลต่อสัมพันธภาพ คือ ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) โดยใช้ตัวละครนุ่นและคนสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อให้แต่ละคนแสดงอำนาจควบคุมอีกฝ่าย ซึ่งจุดสำคัญที่ทำให้คนมีอำนาจควบคุมนุ่นคือ การใช้สื่อออนไลน์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ฉาบฉวย และเป็นความสัมพันธ์ที่พบเห็นได้มากในปัจจุบัน เนื่องจากผู้คนเข้าถึงเทคโนโลยีมากขึ้น เกิดการพูดคุยและทำความรู้จักกันโดยใช้สื่อออนไลน์ และเกิดเป็นความสัมพันธ์ในโลกออนไลน์ โดยที่ต่างฝ่ายสามารถรู้เรื่องราวได้จากสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เรื่องสั้น “บังเหียน” เป็นเสมือนกระจกสะท้อนสัมพันธภาพของคนในปัจจุบันที่เกิดขึ้น จึงเป็นเรื่องสั้นที่กล่าวถึงสัมพันธภาพของคนในปัจจุบันได้เป็นอย่างดี ทำให้ความสัมพันธ์ที่ถ่ายทอดออกมาผ่านตัวละครโดดเด่นและน่าติดตาม

นอกจากเรื่องสั้น “บังเหียน” แล้ว ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) ซึ่งเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพของมนุษย์ ยังปรากฏในเรื่องสั้นเรื่อง “ตุ๊กแก” อีกด้วย โดยเรื่องสั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ภายในครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมและจริยธรรมทางเพศของคนในครอบครัว เรื่องราวเริ่มต้นด้วยการที่นลินอ่านจดหมายที่เขียนโดยพี่สาว เนื้อหาในจดหมายกล่าวถึงเรื่องราวที่ถูกละเมิดทางเพศจากผู้ที่เป็นอาของตนเอง ซึ่งอาได้ตั้ง หรืออาที่ล่วงละเมิดนลินและพี่สาว ใช้อำนาจควบคุมผู้อื่นในทางที่ผิด ซึ่งอาได้ตั้งเป็นตัวละครที่มีอำนาจมากกว่าหญิงสาวทั้งสอง ทั้งสี่ระ พละกำลัง ดังความว่า

“กลางดึกคืนนั้น เป็นครั้งแรกที่รู้สึกถึงความผิดปกติในความมืด พี่กำลังสะลึมสะลือ เพราะรู้สึกกึ่งฝันกึ่งตื่น เหมือนปวดท้องจี้ กำลังคิดว่าจะไปปลุกพี่อึ่งให้พาไปห้องน้ำ พี่เห็นเงาตะคุ่มของร่างหนึ่ง ไม่รู้ว่าเผลอเข้ามาตอนไหน รู้ตัวอีกทีก็กำลังถูกกอดรัดอยู่ ตอนที่หน้าและคอถูกชุกโซ้ยอยู่นั้นพี่ยังคิดว่าฝันไป แต่มารู้สึกตัวว่าไม่ได้ฝันแน่ ๆ ก็ตอนที่มือหนักเลื่อนปะปายไปทั่วร่าง พี่ตกใจสุดขีด กำลังจะร้องบอกย่า แต่มือหนัก ๆ อุดปากพี่ไว้ เสียงกระซิบแหบพร่าติดอยู่ข้างหู...ไม่ต้องกลัว อาเอง”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 81)

จากข้อความข้างต้น แสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจของตัวละครอย่าง อาได้ตั้ง ที่มีพละกำลังมากกว่าพี่สาวของนลิน จึงสามารถควบคุมพี่สาวของนลินได้อย่างง่ายดาย นอกจากนี้อาได้ตั้งยังแสดงพฤติกรรมการคุกคามพี่สาวของนลินอยู่เสมอ เนื่องจากแม่ของนลินจะให้นลินและพี่สาวไปอาศัยอยู่บ้านย่า ซึ่งมีอาได้ตั้งและอาคนอื่น ๆ อยู่ด้วย เนื่องจากต้องเลี้ยงดูน้องสาวอีกสองคน จึงไม่มีเวลาดูแลพี่สาวของนลิน ดังจะเห็นได้จากข้อความต่อไปนี้

“พอเข้ามาอธิบายว่าเหตุที่พี่กับลินต้องไปอยู่บ้านย่าเพราะแม่ไม่มีเวลาดูแลพวกเรา แม่ต้องดูแลอีกสองคนคือบูมกับป้อม อีกทั้งตอนนั้นแม่ท้องแก่มากแล้ว ใกล้คลอดโเบ้งเต็มที พี่ไม่รู้จะทำยังไง จึงจำใจต้องทำตามคำสั่ง ใจขึ้นอยู่ข้างที่มีลินไปด้วย เพราะได้ข่าวว่าพี่อึ่งไม่ได้กลับบ้านย่าแล้ว แยกย้ายไปอยู่กับญาติที่ต่างอำเภอ นั้นยังเป็นหนทางให้ผู้ชายคนนั้นใกล้ชิดพี่สะตวยิ่งขึ้น อีกทั้งการกลับไปครั้งนี้พี่เต็มสิบขบแล้ว สำหรับคนเลว วัยแค่นั้นก็เพียงพอที่จะให้เขาล่วงละเมิดและคุกคาม...”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 88)

ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) ที่ปรากฏให้เห็นในเรื่องสั้นเรื่อง “ตุ๊กแก” เป็นเรื่องสั้นที่สะท้อนสัมพันธภาพของตัวละครที่เลวร้ายได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ เรื่องสั้น “ตุ๊กแก” แสดงถึงการใช้อำนาจในทางที่ผิด สะท้อนให้เห็นความสัมพันธ์ที่เลวร้าย ซึ่งเกิดขึ้นจริงในสังคม เป็นจุดดำมืดที่เกิดขึ้นกับสัมพันธภาพภายในครอบครัว ซึ่งในปัจจุบันสามารถเห็นสิ่งเหล่านี้ได้จากข่าว หรือหน้าหนังสือพิมพ์จนเกือบจะเป็นเรื่องปกติ ดังนั้นสัมพันธภาพที่เกิดจากความต้องการมีอำนาจควบคุม ควรควบคุมไปกับศีลธรรมและการรู้สำนึก

3. ความต้องการความรักใคร่ชอบพ (Affection)

ความต้องการความรักใคร่ชอบพ (Affection) หมายถึง ความรู้สึกและอารมณ์ส่วนตัวที่เกิดขึ้นระหว่างการมีปฏิสัมพันธ์โดยจะแสดงออกด้วยความปรารถนาดี ความเป็นมิตร การช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน การสร้างความผูกพันทางอารมณ์ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมและได้รับสิ่งเหล่านั้นตอบกลับมา (ซุทซ์, อังถึงโน ภาสกร ศิริพัฒนานนท์ : 2545)

เรื่องสั้นเรื่อง “แผลสีเทา” เป็นเรื่องราวความสัมพันธ์ของหญิงชายคู่หนึ่งที่ไม่ได้รู้จักหรือสนิทชิดเชื้อกันมาก่อน ซึ่งฝ่ายชายชื่อว่า “สิงห์” เป็นนักเขียน ส่วนฝ่ายหญิงชื่อ “อ้อน” ทำอาชีพขายบริการทางเพศ เรื่องราวเริ่มต้นเมื่อฝ่ายชายตัดสินใจซื้อเวลาทางโมเดลลิงของอ้อน เนื่องจากสิงห์ต้องการข้อมูลจากผู้ที่มีประสบการณ์จริงมาเขียนหนังสือ ไม่ได้ซื้อเธอมาเพื่อมาใช้บริการทางเพศ ความว่า

“เมื่อเขาไม่เริ่ม เธอจึงไม่พูดพล่ามทำเพลง หากงานเสร็จไว เขาอาจปล่อยเธอกลับบ้านเร็วกว่าที่ตกลงไว้ ว่าแล้วก็ตรงเข้าไปคลอเคลีย พยายามแกะกระดุมเสื้อเชิ้ตให้จากทางด้านหลัง แม้มลื่นกาย เขาหอมสดชื่น แต่เธอแทบไม่ได้สนใจ เคลื่อนไหวร่างกายไปตามหน้าที่และครรลอง”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 95-96)

จากข้อความดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่เป็นไปตามหน้าที่ โดยอ้อนได้เลือกปฏิบัติหน้าที่ของตนตามปกติ แต่ท้ายที่สุดก็ต้องตกใจกับปฏิกิริยาของสิงห์ที่มีต่อเธอ ดังข้อความต่อไปนี้

เขาไม่ได้ตอบสนองแต่ปลดตัวออกจากการเล้าโลมอย่างสุภาพ ไม่มีท่าที่รังเกียจ ดูเหมือนให้เกียรติเธอด้วยซ้ำ

“กินข้าวด้วยกันนะ”

ประโยคนั้นทำเอาเธอถึงกับชะงัก เพราะนั่นคือครั้งแรกที่เจอแขกชวนกินข้าวก่อนเริ่มงานปกติพอไปถึงที่หมายก็ไม่มีการพูดพล่ามทำเพลงอยู่แล้ว

“เราสั่งข้าวจากร้านข้างล่าง เขาทำอร่อยนะ นิ่งสิอ้อน”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 96)

จากข้อความดังกล่าว เห็นได้ว่าท่าทีของสิ่งทีปฏิบัติต่ออันเป็นไปอย่างอ่อนโยน เนื่องจากสิ่งที่ไม่ได้ใช้เวลาอันมาเพื่อใช้บริการทางเพศ เพียงแต่ต้องการข้อมูลจากอันที่มาจากประสบการณ์จริงเพื่อนำมาเขียนเป็นหนังสือ ดังข้อความต่อไปนี้

“จริง ๆ เราแค่อยากรู้เกี่ยวกับงานของอัน อะไรก็ได้ที่อันเต็มใจเล่าเราทำงานเขียนเป็นอาชีพ”

“คุณจะไม่เอาเรื่องของอันไปเขียนหรือ”

“เปล่า เราไม่เอาชีวิตจริงใครมาเขียนหรือ เพราะไม่ได้เขียนสารคดี แต่ถ้ารู้รายละเอียดจากประสบการณ์จริงจะทำให้งานลึกซึ้ง”

“ถ้าแค่อยากคุย ทำไมคุณต้องจ่ายเงินเท่ากับคนซื้อบริการคะ ทำไมไม่แจ้งทางโมเดลลิงว่าคุณเป็นนักเขียน อยากรู้ข้อมูลมาเขียนหนังสือ ไม่เห็นต้องลงทุนขนาดนี้”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 97)

เมื่ออันได้ทราบเหตุผลของสิ่งทีจึงทำให้อันเปิดใจคุยกับสิ่งทีมากขึ้น ซึ่งพฤติกรรมของอันและสิ่งทีคือการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองดียิ่งขึ้นและเกิดความสนิทชิดเชื้อมากขึ้นจากตอนแรก อีกทั้งคำพูดที่เกี่ยวติผู้อื่นของสิ่งทีทำให้อันกล้าที่จะเล่าเรื่องราวของตนเองให้ฟัง ดังข้อความต่อไปนี้

“ทุกอาชีพมีต้นทุน งานเขียนมีต้นทุนคือเวลา และการใช้ความคิดที่สลับเปลืองมาก งานของอันก็มีต้นทุน จ่ายค่าทำผม ค่าแท็กซี่ เสื้อผ้า เครื่องสำอาง ที่สำคัญมากคือเวลา อันว่าทางโมเดลลิงจะยอมเสียเวลาไหมล่ะ ในเมื่อเขาไม่ได้อะไรจากตรงนี้เลย แม้กระทั่งอันเองก็เถอะ มานั่งคุยโดยไม่ได้รับค่าจ้างจะยอมมาหรือ ขนาดตอนแรกเรานัดผ่านทางตัวแทนขอเป็นช่วงกลางวัน อันก็ยังไม่มาเลย ทุกอย่างคืออรุณกิจทั้งนั้น เราเองก็ยินดีจ่ายเพื่องานของเรา”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 97-98)

คำกล่าวของสิ่งทีทำให้อันพูดคุยกับสิ่งทีได้อย่างสบายใจ และเหตุการณ์ในครั้งนี้ทำให้ทั้งสองพัฒนาความสัมพันธ์จากการเป็นลูกค้ามาเป็นเพื่อนกัน แม้ในยามลำบากมากที่สุดในชีวิตก็ยังอยู่ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เป็นความสัมพันธ์ที่ทำให้อันเข้าใจคำว่า “เพื่อน” อย่างแท้จริง ดังข้อความต่อไปนี้

สิ่งทีไม่พูดอะไรนอกจากตบไหล่ให้กำลังใจ ตอนนั้นเองที่เธอสำเหนียกและลึกซึ้งกับคำว่าเพื่อน เป็นความบริสุทธิ์ใจที่เธอไม่เคยสัมผัสมาก่อน

“ไม่คิดว่าจะได้พบคุณสิ่งทีอีก โดยเฉพาะในสภาพนี้”

“ทำไมถึงคิดว่าเราจะไม่ได้เจอกันอีกล่ะ” เขายิ้มเมื่อได้ยินเธอบอกว่า เขาคงไม่เก็บเบอร์โทรศัพท์ของเธอไว้ คิดว่าคงขอไปอย่างนั้น

“วันที่นั่งคุยกับคุณวันนั้น ขากลับมีแวบหนึ่งอันคิดนะว่า ทั้งที่มีโอกาสและมีสิทธิ์ เพราะคุณจ่ายเงินแล้ว แต่การที่คุณไม่แตะต้องอันเลย เป็นเพราะคุณรังเกียจ”

“คนเหมือนกัน เรามีสิทธิ์อะไรไปรังเกียจอัน ถ้าเราไม่บริสุทธิ์ใจก็คงไม่นัดอันมาที่ห้องตั้งแต่ต้น เรารู้ว่าวิธีการใช้เงินซื้อความเป็นเพื่อนมันทำไม่ได้ และไม่ควรทำด้วย แต่ถือซะว่าการคุยกันวันนั้นอันได้เปิดใจคุยกับเพื่อน”

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 104-106)

จากข้อความได้กล่าวแสดงให้เห็นถึงสัมพันธ์ภาพที่ระหว่างอ่อนและสิ่งอื่นเป็นผลมาจากความต้องการความรักใคร่ชอบพอ (Affection) เป็นการสร้างความผูกพันทางอารมณ์ เพื่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนมและได้รับสิ่งเหล่านั้นตอบกลับมา ซึ่งทั้งสองมักแสดงความปรารถนาดีให้แก่กัน อีกทั้งให้การสนับสนุน ช่วยเหลือกันเสมอ สัมพันธภาพของอ่อนและสิ่งหนึ่งจึงพัฒนาจากความสัมพันธ์ในหน้าที่มาเป็นความสัมพันธ์แบบเพื่อน ซึ่งเป็นคำว่า “เพื่อน” ที่มีความหมายลึกซึ้งอย่างมาก

เรื่องสั้นเรื่อง “แผลสีเทา” มีการกล่าวถึงสิ่งที่ตัวละครต้องแบกรับให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวละครที่ค่อย ๆ ดำเนินไปจากคนที่ไม่รู้จักจนกลายเป็นคนที่สนิทกัน ซึ่งส่งผลให้เรื่องสั้นมีความโดดเด่น กล่าวคือ สิ่งที่ต้องแบกรับความเสียใจตั้งแต่อายุ 12 เนื่องจากแม่ของเขาตัดสินใจฆ่าตัวตาย และรับมือกับการสูญเสียอีกครั้งเมื่อน้องสาวแขนงคอตายที่อเมริกา จึงเป็นสาเหตุให้สิ่งหนึ่งเป็นคนโลกส่วนตัวสูง เมื่อได้รู้จักกับอ่อนจึงทำให้ทั้งสองเปิดใจพูดคุยกันมากขึ้นเนื่องจากต้องการทราบข้อมูลเพื่อใช้ในการทำงาน ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจากความจริงใจ พูดคุยอย่างเปิดเผย จึงเกิดเป็นสัมพันธ์ภาพที่ลึกซึ้ง

นอกจากนี้ ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่มีผลต่อสัมพันธ์ภาพ เรื่องความต้องการความรักใคร่ชอบพอ (Affection) ปรากฏให้เห็นในเรื่องสั้นเรื่อง “ซูชิชิ้นสุดท้าย” ซึ่งเป็นเรื่องสัมพันธ์ภาพของหมอกับคนไข้ โดยเรื่องสั้นเรื่อง “ซูชิชิ้นสุดท้าย” กล่าวถึงลักษณะของหมอสองคนที่มีการสร้างสัมพันธ์ภาพกับคนไข้แตกต่างกัน หมอคนแรกเป็นหมอที่พูดน้อย ไม่ทักทายคนไข้ก่อน และตัดสินใจว่าโรคที่คนไข้เป็นคือโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ คำพูดดังกล่าวเกิดเป็นปมในใจของผู้เป็นแม่ที่เก็บมาคิดมากจนฝันร้าย สุดท้ายจึงเลือกเปลี่ยนหมอที่รักษาลูกของตน หมอคนที่สองทักทายคนไข้ก่อนเสมอ ใส่ใจและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี รู้จักใช้จิตวิทยาในการพูดคุย สุดท้ายคนไข้จึงหายป่วยทั้งกายและจิตใจที่เค้ารอหมองจากหมอคนแรก ซึ่งเรื่องราวในเรื่องสั้นปรากฏให้เห็นความต้องการความรักใคร่ชอบพอ (Affection) ความว่า

“ว้ายังไง... อัสนี่” คำทักทายที่บอกอารมณ์เบิกบานและเป็นกันเองของผู้พูด ทำให้ใจคนเป็นแม่ที่ห่อเหี่ยวอยู่ฟูฟ่องขึ้นมาด้วยความหวัง

“การซักประวัติคนไข้อย่างกระตือรือร้น เช่นเดียวกับทดสอบเด็กอย่างละเอียด รวมถึงยื่นดูแผ่นฟิล์มซีทีสแกนอยู่เป็นนานด้วยความใส่ใจนั้น ทำให้เธอรู้สึกเต็มตื่น หมอบอกด้วยท่าที่สบาย ๆ ว่า ปกติกระดูกเด็กค่อนข้างอ่อน และจะปรับหายเองตามธรรมชาติ แต่ดูเหมือนหมอเข้าใจความวิตกกังวลของคนเป็นพ่อแม่ เพราะลูกเธอมีอาการผิดปกติมาร่วมเดือนแล้ว ขณะที่เธออาศัยจังหวะที่หมอก้มหน้าเขียนบันทึกในแฟ้มคนไข้ เอ่ยถามตรง ๆ ว่า”

“คุณหมอคะ ไม่ทราบมีโอกาสหาย...”

“สูงมาก” หมอเน้นเสียงดังฟังชัด

(24 ชั่วโมง, 2562, หน้า 62)

จากคำพูดและการกระทำของหมอ แสดงให้เห็นถึงการมีจิตวิทยาและจรรยาบรรณของแพทย์ได้อย่างชัดเจน หมอแสดงความเป็นมิตรและสร้างความผูกพันทางอารมณ์ด้วยการทักทายอย่างเบิกบาน เพื่อให้ผู้เป็นแม่คลายความกังวล อีกทั้งให้การช่วยเหลือในฐานะแพทย์อย่างเต็มที่ เพื่อหวังจะได้รับความไว้วางใจและความสบายใจของผู้เป็นแม่ที่พาลูกมารักษา รวมถึงเด็กที่เป็นคนไข้อีกด้วย ทำให้สภาพจิตใจของทั้งสองดีขึ้น

เรื่องสั้นเรื่อง “ซูชิชิ้นสุดท้าย” สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของหมอและคนไข้ทั้งด้านดีและไม่ดี ซึ่งสัมพันธ์ภาพดังกล่าวเกิดขึ้นมากในสังคม ผ่านหน้าหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ จึงกล่าวได้ว่า การได้พบเจอหมอที่เอาใจใส่และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ถือเป็นความโชคดีของคนไข้ และการเจอหมอที่ละเลยหน้าที่ ไม่ดูแลเอาใจใส่ก็ถือเป็นความโชคร้ายของคนไข้เช่นกัน

สรุปและอภิปรายผล

สัมพันธภาพของมนุษย์ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สังคมขับเคลื่อนไปได้อย่างรวดเร็ว การสร้างความสัมพันธ์จึงเป็นสิ่งควบคู่กับมนุษย์ที่ถูกกำหนดให้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เหตุด้วยมนุษย์จำเป็นต้องติดต่อสื่อสาร ทำงานร่วมกันวรรณกรรมหลายเรื่องจึงมักเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ของมนุษย์ผ่านตัวละครที่หลากหลาย

จากการศึกษาสัมพันธภาพที่โดดเด่นของตัวละคร จากรวมเรื่องสั้น 24 ชิ้นของ แพรพลอย วนัช ทำให้ผู้ศึกษาทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างสัมพันธภาพ ผ่านทฤษฎีสัมพันธภาพระหว่างบุคคลเบื้องต้น (Fundamental Interpersonal Relationship Orientation ; FIRO) ของ ชูทซ์ (อ้างถึงใน ภาสกร ศิริพัฒนานนท์, 2545) ซึ่งแบ่งความต้องการพื้นฐานของบุคคลออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ 1. ความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Inclusion) 2. ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) 3. ความต้องการความรักใคร่ชอบพอ (Affection) โดยความต้องการความเป็นพวกพ้อง (Inclusion) พบในเรื่องสั้นเรื่อง “สเด็ก” ในลักษณะของการแสดงพฤติกรรมให้เป็นจุดสนใจ เพื่อดึงดูดผู้อื่น อีกทั้งผลักดันตนเอง เพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคมและวงการบันเทิง ซึ่งเรื่องสั้นเรื่อง “สเด็ก” ในที่นี้คือสิ่งที่ตัวละครนำมาเปรียบเทียบกับรูปร่างของตนเอง โดยรูปร่าง หน้าตาถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้สัมพันธภาพของตัวละครเกิดขึ้น เนื่องจากตัวละครใช้รูปร่าง หน้าตาในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นจนได้มาซึ่ง สิ่งของ ความสัมพันธ์กับแฟนหนุ่มไฮโซ แต่ในตอนท้ายของเรื่องสั้นกลับจบลงด้วยความตาย หลงเหลือเพียงความสัมพันธ์ที่เคยเกิดขึ้นระหว่างเธอและบุคคลที่ยังมีชีวิต ต่อมาคือ ความต้องการมีอำนาจควบคุม (Control) ทำให้เห็นแง่ของการใช้อำนาจควบคุมเพื่อให้เกิดสัมพันธภาพที่เป็นจุดมืดของชีวิต กล่าวคือ เรื่องสั้น “ตุ๊กแก” คือผลของการใช้อำนาจควบคุมเพื่อให้ได้สัมพันธ์ที่ตอบสนองความใคร่ เกิดเป็นการคุกคามทางเพศ และสิ่งสำคัญคือ ความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่องสั้น “ตุ๊กแก” เนื่องจากตัวละครในเรื่องอย่าง นลิน พี่สาว และอาไต้ง ถือเป็นครอบครัว เป็นเครือญาติ แต่กลับใช้อำนาจที่มีในทางที่ผิด เป็นเหตุผลที่ทำให้สัมพันธภาพระหว่างครอบครัวถูกทำลาย รวมไปถึงเรื่องสั้นเรื่อง “บังเหียน” ที่สะท้อนพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี กล่าวคือ ผู้คนใช้สื่อออนไลน์เพื่อแสดงความเป็นตัวตนและเพื่อบอกเล่าเรื่องราวของตนเอง ซึ่งความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในขณะที่ฝ่ายหนึ่งรู้จักอีกฝ่ายเป็นอย่างดีจากการดูเรื่องราวผ่านสื่อออนไลน์ แต่อีกฝ่ายเพียงต้องการควบคุมเพราะต้องการชนะ จึงทำให้ความสัมพันธ์ที่เปราะบางเป็นสิ่งที่ไม่ยั่งยืน และลักษณะสุดท้ายคือ ความต้องการความรักใคร่ชอบพอ (Affection) ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ตีระหว่างตัวละคร เนื่องจากเป็นลักษณะที่ถ่ายทอดออกมาผ่านการทำที่เป็นมิตร คอยสนับสนุนช่วยเหลือกัน แสดงให้เห็นถึง สัมพันธภาพของตัวละครที่คอยช่วยเหลือกัน แสดงความปรารถนาดี จากคนที่ไม่สนิทก็กลายเป็นเพื่อนสนิท เช่น เรื่องสั้นเรื่อง “แผลสีเทา” อีกทั้งการช่วยเหลือในฐานะแพทย์ ที่ต้องการให้คนไข้คลายความกังวล แสดงให้เห็นจากเรื่องสั้นเรื่อง “ซูชิชิ้นสุดท้าย” ซึ่งความต้องการพื้นฐานของบุคคลในลักษณะดังกล่าว จึงถือเป็นปัจจัยที่ดีในการก่อเกิดสัมพันธภาพที่ดี

จากการศึกษาพบว่า สัมพันธภาพของตัวละครคือจุดสำคัญที่ทำให้เรื่องราวในรวมเรื่องสั้น 24 ชิ้นของ แพรพลอย วนัช ชวนติดตาม ชวนให้ผู้อ่านขบคิดว่าความสัมพันธ์ของตัวละครจะดำเนินไปในทิศทางใดหรือในตอนจบความสัมพันธ์นั้นจะสิ้นสุดลงหรือไม่ อีกทั้ง สัมพันธภาพที่กล่าวถึงเป็นไปอย่างหลากหลายแม้กระทั่งกับคนแปลกหน้า บางครั้งมนุษย์อาจมองข้ามความสัมพันธ์ดังกล่าว แต่แท้จริงแล้วคนแปลกหน้าอาจกลายเป็นคนสนิทในสักวัน หรือคนแปลกหน้าอาจเป็นคนที่คอยช่วยเหลือเราอยู่ข้างหลัง ในวันที่สังคมที่ก้าวรุดไปข้างหน้า กลับตรงข้ามกับสัมพันธภาพที่กำลังถดถอย

บรรณานุกรม

- ชุติมา ปัญญาพินิจนุกร, และเทียนทอง หาระบุตร. (2562). **ความสุขกับการสร้างสัมพันธภาพ**. กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- ธเนศ อภรณ์สุวรรณ. (2530). **การมองวรรณกรรมและการเมืองไทยยุคตามกันอเมริกัน**. ถนนหนังสือ.
- นายแวนลีชา. (ม.ป.ป.). **แพรวพลอย วนัช นักเขียนหญิงหนึ่งเดียวผู้เข้ารอบสุดท้าย ซีไรต์ปี 2563**. สืบค้น 9 เมษายน 2564 จาก <https://www.sarakadeelite.com/faces/24-hours-book/>.
- แพรวพลอย วนัช. (2562). **24 ชั่วโมง**. ปทุมธานี : นาคร.
- ภาสกร ศิระพัฒนานนท์. (2545). **ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลกับความสามารถในการปฏิบัติงานพยาบาลของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลรามธิบดี**. ฉะเชิงเทรา : สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- รัฐจวน อินทรกำแหง. (2539). **วรรณกรรมวิจารณ์**. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน แกรมมี.
- ศรีเรื่อน แก้วกังวาล. (2554). **ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ (รู้เรา รู้เขา)**. กรุงเทพฯ : หมอชาวบ้าน.